روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: عبدالله گنجی
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری
تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۳۴۱۶۵۴
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۸۶۲۱۹۴
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۵۷۳۸ | یک‌شنبه ۱۰ شهریور ۱۳۹۸ | اول محرم ۱۴۴۱ | اذان ظهر: ۱۳:۰۴ |
غروب آفتاب: ۱۹:۳۲ | اذان مغرب: ۱۹:۵۱ | نیمه‌شب شرعی: ۰۰:۲۱ | اذان صبح فردا: ۰۵:۰۹ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۳۷ |

دیده‌بان | مصطفی محمدی

بزرگ‌ترین دیوارنگاره کشور عاشورایی شد

بزرگ‌ترین دیوارنگاره کشور در آستانه فرا رسیدن ماه محرم، رنگ و بوی عاشورایی به خود گرفت.

به گزارش فارس، دیوارنگاره میدان ولی‌عصر(عج) تهران بامداد دیروز و در آستانه فرا رسیدن ماه محرم تغییر کرد. این دیوارنگاره که بخشی از محتوای پویش #در_لشکر_حسینم است، با شعار «قسم به دست‌های عمو علم نمی‌افتد» اکران شد. این طرح به همت خانه طراحان انقلاب اسلامی خلق و اکران شده و عوامل آن بدین شرح است: ایده‌پرداز و طراح شعار: پویا سرابی، طراحان گرافیک: محمد تقی‌پور، محمد شکیبا، عکاسان: عبدالمجید قوامی، محمد شکیبا، مدیر تولید: صابر فرخی، ترکیب نوشتار: مجتبی حسن‌زاده.

دبیر کمیسیون فرهنگی شورای انقلاب فرهنگی:

در مدیریت فرهنگ رشد فکری نکرده‌ایم

همه دولت‌ها در فرهنگ مداخله می‌کنند، ولی می‌گویند لیبرال هستند و کاری به فرهنگ ندارند. تنها تفاوت این کشورها با ما در این است که ما هنوز در مدیریت فرهنگ رشد فکری نکرده‌ایم.

حسن بنیانیان، دبیر کمیسیون فرهنگی شورای عالی انقلاب فرهنگی درباره روزآمدسازی و اجرای سند مهندسی فرهنگی گفت: هریک از ما ارزش‌ها و اعتقاداتی داریم که اکثر رفتارهایمان تحت تأثیر همین اعتقادات و ارزش‌هاست و هر چقدر که این ارزش‌ها در جامعه تشتت داشته باشد، مدیریت جامعه نیز سخت‌تر می‌شود. ما برای ایجاد توسعه و جبران عقب‌افتادگی‌های تاریخی متوجه آسیب‌های موجود در فرهنگ گذشته کشورمان می‌شویم.

دبیر کمیسیون فرهنگی شورای عالی انقلاب فرهنگی درباره دخالت دولت‌ها در فرهنگ گفت: همه دولت‌های دنیا در فرهنگ مداخله جدی می‌کنند، گرچه به‌ظاهر می‌گویند ما کشور لیبرالی هستیم و کاری به فرهنگ مردم نداریم، اما تنها تفاوت این کشورها با ایران در این است که ما هنوز در مدیریت فرهنگی رشد فکری پیدا نکردیم و با اقدامات مستقیم سعی در اصلاح افراد داریم در صورتی که این کشورها رشد علمی یافته و به صورت غیرمستقیم افکار را مدیریت می‌کنند.

بنیانیان با اشاره به دلیل استفاده از واژه مهندسی در حوزه فرهنگ گفت: ما مفهوم کلیت فرهنگ را متوجه نمی‌شویم. از این‌روست که ۲۰۰ سال فرهنگ را به شعائر دینی در بخش مذهبی تقلیل دادیم و تصور می‌کنیم با شرکت در نماز جماعت و عاشورا و تاسوعا و پیاده‌روی رسالت‌های فرهنگی خود را به‌طور کامل انجام داده‌ایم. مهندسی به معنای حساب و کتاب کردن در یک تصمیم است. مهندسی در ساختمان با عدد و رقم است، اما در فرهنگ کمی پیچیده‌تر است و باید تحولات را با ابزارهای دقیق‌تر اندازه‌گیری کرد.

خاطره‌بازی ارکستر ملی با جاودانه‌های موسیقی کودکان

ارکستر ملی ایران در اجرایی متفاوت که مورد استقبال مخاطبان، بچه‌های امروز و بچه‌های دهه ۶۰ و ۷۰ قرار گرفت، روی صحنه رفت.

تازه‌ترین کنسرت ارکستر ملی ایران با عنوان «شب خاطره‌ها، ارکستر ملی برای بچه‌های ایران» به رهبری مهمان سهراب کاشف، شب‌های ششم و هفتم شهریور در تالار وحدت برگزار شد. در این اجرا آثاری از محمدرضا علیقلی و بهرام دهقانیار، دو آهنگساز مطرح موسیقی کشورمان در قالبی متفاوت برای مخاطبان اجرا شد. این آثار تم‌ها و موتیف‌هایی الهام گرفته از موسیقی فیلم‌ها و مجموعه‌های کودک خاطره‌انگیز دهه‌های ۶۰ و ۷۰ بود.

ارکستر ملی در بخش اول قطعات محمدرضا علیقلی را در سه سوییت ارکستری با عنوان «سفری به گذشته» اجرا کرد. این قطعات براساس تم‌ها و موتیف‌هایی الهام گرفته از برنامه‌های تلویزیونی و فیلم‌های سینمایی «پاتال و آرزوهای کوچک»، «گلنار»، «دزد عروسک‌ها»، «کلاه قرمزی» و «شهر موش‌ها» بود که پس از سال‌ها توسط این آهنگساز بازنویسی شد. بخش دوم این کنسرت به آثار بهرام دهقانیار اختصاص داشت و قطعات «فانتزی برای دخترم»، «خونه مادربزرگه»، «والس غنچه‌ها»، «زیر گنبد کبود» و «قصه‌های تابه‌تا» اجرا شد.

نگاهی به فیلم «روسی» ساخته امیرحسین ثقفی

تعلیق میان کیمیایی و تارکوفسکی

■ افشین علیار

امیرحسین ثقفی در پنجمین فیلم سینمایی‌اش هم تجربه‌گرایی سینمایی می‌کند. فیلم‌هایی که از ثقفی به نمایش درآمده، چه در مضمون و چه در ساختار مشکلات بسیاری دارند و این نشان می‌دهد ثقفی پس از پنج فیلم هنوز جوزده فرم است، اما این فرم از کجا می‌آید؟ کارکرد این فرم چیست؟ حرکات چپ و راست و بالا و پایین دوربین با اکستریم لانگ‌شات‌های متعدد همراه با باران و فضای مه‌آلود قطعاً باعث فرم نمی‌شود و این را اضافه کنید که این فرم از سینمای فیلمسازانی مثل آنتونیونی یا تارکوفسکی می‌آید و حالا قرار است این حجم از فرم در سینمای ایران به کار گرفته شود.

فیلمساز فکر کرده می‌تواند با دو خط طرح به سراغ ساختار فرمالیستی برود. این ساختار و شکل روایت به حدی غلو شده درآمده که اساساً انگیزه ثقفی از ساخت این فیلم‌ها مشخص نیست. «روسی» همانند فیلم‌های دیگر ثقفی ظاهری بدشکل، کثیف و ناامیدکننده دارد. فیلمساز دهه ۶۰ ما بعد از ساخت پنج فیلم هنوز نگرشش به جامعه و آدم‌ها تیره و تار است و این ناامیدی در سراسر فیلمش مخاطب را اذیت می‌کند. او هنوز نتوانسته وارد شهر شود و همچنان درگیر کوه، بیابان، جاده خاکی و ماشین‌های امریکایی است.

آدم‌های فیلم ثقفی افسرده، مریض و اخته‌اند که هیچ کاری از آنها ساخته نیست و فقط اهل جملات قصار گفتن هستند یا خیانت کرده‌اند یا دچار خیانت شده‌اند. یک تیپ سیاه و چرکی که هیچ امیدی به زندگی و فردا ندارند، خب با این مقتضیات و افکار مأیوس چرا باید فیلم‌های ثقفی را ببینیم؟ در فیلم‌های او چه چیزی قابل اهمیت است؟ هیچ، در این چند فیلمی که از این فیلمساز جوان دیده‌ایم هیچ چیز به یاد نداریم، چراکه فیلم‌هایش به قدری خشونت‌آمیز و نافرجام است که مخاطب با دیدن آنها کاملاً تا مرز افسردگی می‌رود.

ثقفی در هر فیلم خود نگاهش به آدم‌ها و جامعه وحشتناک‌تر می‌شود. «روسی» با یک طرح دوخطی ساخته شده و اساساً یک فیلم موقعیت‌محور است. یک تجاوزی صورت گرفته که شوهر مجبور شده برای انتقامجویی از زندان فرار کند. اینکه چطور فرار کرده، ظاهراً به ما ربطی ندارد! اینکه آن پلیس خوش‌تیپ که در اول فیلم می‌بینیم که بعد می‌رود و تا آخر فیلم هم سروکله‌اش پیدا نمی‌شود، کیست هم باز به ما ربطی ندارد!

فیلم «روسی» یک شوخی بزرگ است، چراکه اساساً نمی‌شود هیچ کدام از عناصر این فیلم را درک کرد. به مرجان تجاوز شده و روی تخت خوابیده و مثل دیوانه‌ها شوک‌زده است و در یک نمای بی‌دلیل طولانی با توماج برخوردی دارد و کات!

مرجان چند دیالوگ به زنی می‌گوید که نسبتش با او مشخص نیست و بعد هم خیلی سریع از فیلم حذف می‌شود. مرجان در جایی از یوسف معشوقه سابقش درخواست می‌کند که از این شهر فرار کنند. فیلمساز حتی وقت صرف نکرده تا با جست‌وجویی در اینترنت بداند وقتی مرد در زندان است و زن طلاق غیابی می‌گیرد، مرد زندانی از طلاق مطلع می‌شود. به یاد آورید که زمانی آن زن پرستار بی‌هویت، وقتی به توماج از طلاق غیابی یک‌ساله مرجان می‌گوید، توماج بهت‌زده می‌شود و ما این بهت را باید سه دقیقه در میزانسنی پیش‌پاافتاده و بی‌منطق تحمل کنیم و پس از آن سکانس عرق‌خوری یوسف با دوستش (صابر ابر) را که از لحاظ بازی هر دو و میزانسن فاجعه است، می‌بینیم که هیچ چیزی به فیلم اضافه نمی‌کند، جز گوشه‌ای از زندگی صابر ابر که به فیلم مربوط نمی‌شود. اگر این آدم و دختر ناشنوایش را از فیلم حذف کنیم هیچ اتفاقی رخ نمی‌دهد، اما در شرایط کنونی ابر یک الکلی است که یک تعویض روغنی متروکه در وسط بیابان دارد و هیچ کاری آنجا انجام نمی‌شود، فقط چهار دقیقه ابر در آنجا عربده می‌کشد! چرا؟ نمی‌دانیم.

فیلمساز از این نکات بی‌منطق و هالیوودی استفاده کرده، اما مثلاً نمی‌گوید یوسف چه کاری در گذشته انجام داده که باعث شده آدم کثافتی باشد یا چگونه و به چه دلیل از مرجان گذشته است. فیلمساز دوست داشته بیشتر موقعیت‌های وسترنی به وجود بیاورد، مثل همان سکانس آخر که توماج و یوسف با هم درگیر می‌شوند و یوسف با اینکه باید فرار کند، برمی‌گردد تا توماج او را خفه کند. این نگاه افسرده‌وار فیلمساز نگران‌کننده است که مردی برای اینکه به پوچی رسیده، فرار کردن را به مرگ ترجیح می‌دهد تا ثابت کند هنوز عاشق است.

برخلاف خلاصه این فیلم در سایت‌های مختلف «روسی» به هیچ‌وجه عاشقانه یا تراژدی نیست، این فیلم نشانی از نفرت و اندوه است. نگرش این فیلم نهیلیسم است و فیلمساز در تعلیق دنیای کیمیایی و تارکوفسکی گیر کرده و نمی‌داند به خیانت برسد یا به نماهای مه‌آلود طولانی که هیچ منطق بصری در آن نیست. توماج آگاه است که مرجان دیگر زن او نیست، اما بحث غیرت است و سینمای کیمیایی!

برخلاف خلاصه این فیلم در سایت‌های مختلف، «روسی» به هیچ‌وجه عاشقانه یا تراژدی نیست، این فیلم نشانی از نفرت و اندوه است

«روسی»، یک فیلم سطحی موقعیت‌محور است. یک اثر جوزده و ملغمه‌ای از سینمای غرب که اساساً این شکل روایت و ساختار برای سینمای ایران نیست و بیش از حد دچار ادا و اطوار بصری شده است. ثقفی بیشتر می‌توانست یک عکاس خوب باشد تا یک فیلمساز. او در ساخت این پنج فیلم هیچ پیشرفتی نداشته و هنوز در حال تجربه کردن و فیلم خارجی دیدن است که نتیجه‌اش می‌شود کپی فرمیک. هیچ بازی درست و استانداردی در فیلم شاهد نیستیم. بازی غلو شده صابر ابر و طناز طباطبایی از نقاط ضعف فیلم است و باعث تعجب می‌شود که چگونه این بازیگران حاضر شده‌اند در چنین فیلمی بازی کنند. فیلمی که یک اثر کاملاً تجربی است، اما باید بگویم در حالی که مشغول نوشتن این یادداشت هستم در خبرها آمده که طناز طباطبایی و میلاد کی‌مرام برای بازی در فیلم جدید ثقفی قرارداد بسته‌اند!

ثقفی برای رسیدن به سینمای استاندارد باید از قالب مضمونی، ساختاری و نگرش تکراری‌اش فاصله بگیرد و به اجتماع واقعی نزدیک شود.

خبر

مرور حضور درگذشتگان عرصه هنر در «کتاب‌باز»

«کتاب‌باز» با مرور قسمت‌های پیشین با حضور هنرمندان درگذشته که مهمان این برنامه بودند، روی آنتن شبکه نسیم می‌رود.

به گزارش مهر، در آستانه آغاز فصل چهارم «کتاب‌باز» و به منظور گرامیداشت یاد و خاطره هنرمندانی که مهمان این برنامه بوده‌اند، هفت قسمت از برنامه‌های خاطره‌انگیز با حضور هنرمندانی که دیگر در میان ما نیستند روی آنتن شبکه نسیم می‌رود. این هفت برنامه که بازپخش قسمت‌های پیشین «کتاب‌باز» هستند از شنبه تا چهارشنبه و هفته آینده روزهای شنبه و یک‌شنبه پخش می‌شود و به حضور جمشید مشایخی، صدرالدین شجره، داریوش اسدزاده، ناصر چشم‌آذر، حسین محب‌اهری، حسن جوهرچی و صادق صندوقی که از فصل یک تا فصل سوم «کتاب‌باز» مهمان این برنامه بودند، اختصاص دارد. «کتاب‌باز» به تهیه‌کنندگی محمدرضا رضاییان و اجرای سروش صحت، ساعت ۲۰ روی آنتن شبکه نسیم می‌رود.

حکمت

حکمت ۲۸۵

آنان که وقتشان پایان یافته خواستار مهلتند و آنان که مهلت دارند، کوتاهی می‌ورزند.

نما | حسین کشتکار

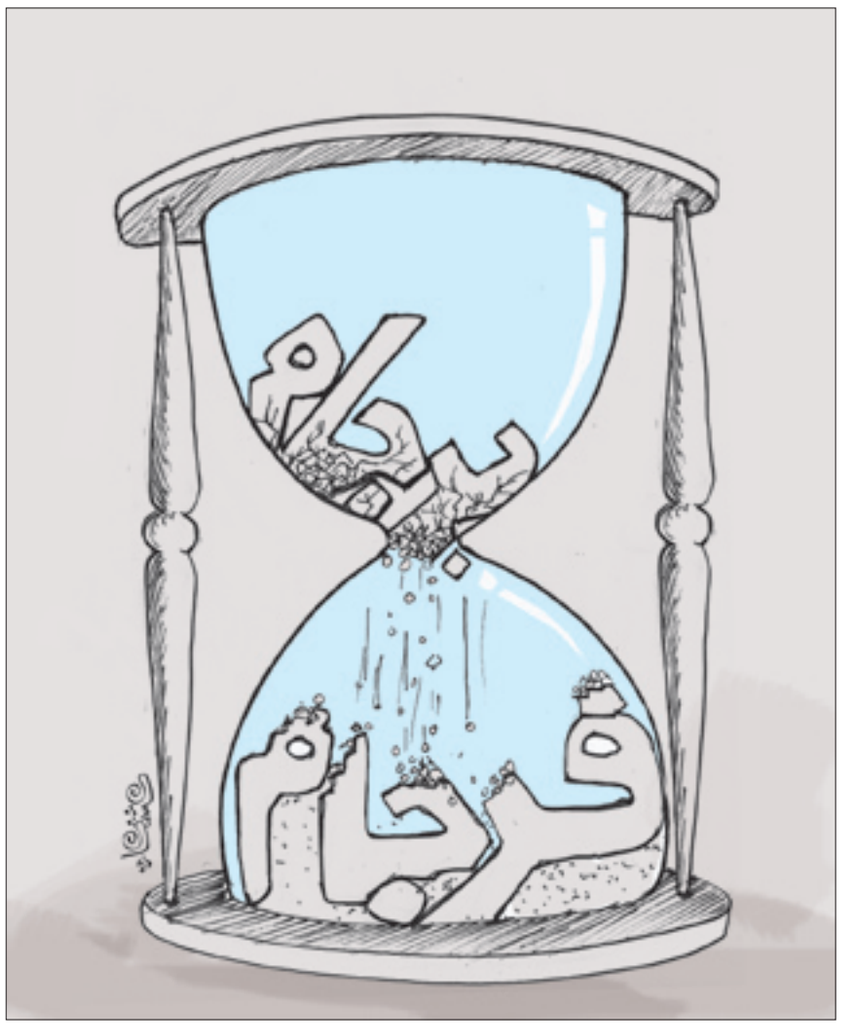

شهردار تهران در جشن خانه سینما جایزه گرفت

جشن سرخپوستی خانه سینما

■ محمد صادقی

بیست و یکمین جشن خانه سینما با اعطای جوایز اصلی به فیلم سرخپوست به پایان رسید. در این جشن شهردار تهران به خاطر تهیه‌کنندگی یک مستند جایزه گرفت.

مراسم اختتامیه بیست‌ویکمین جشن خانه سینما، جمعه شب در برج میلاد تهران برگزار شد. این جشن که معمولاً در روز سینما برگزار می‌شد، امسال به دلیل مقارن‌شدن ۲۱ شهریورماه با ایام ماه محرم، کمی زودتر برگزار شد.

امسال برگزاری جشن خانه سینما تحت تأثیر اختلافات درونی خانه سینما قرار داشت. مدیریت خانه سینما به احتمال زیاد به زودی دچار تغییرات خواهد شد و آمدن افراد تازه در رأس هدایت این مجمع صنفی، باعث شد تا حضور چهره‌های خاص در شب جشن بیست و یکم بیشتر به چشم بیاید.

■ **جشنی شبیه اسکار**

ساختار انتخاب برگزیدگان جشن خانه سینما، شباهت‌هایی با مراسم اسکار دارد. با این حال آنقدر در اجرا دچار ضعف است که شبیه مثال «میان ماه من تا ماه گردون/ تفاوت از زمین تا آسمان است» نمی‌توان گفت که جایزه جشن خانه سینما به ارزشمندی جایزه اسکار در هالیوود است. نقطه اشتراک اسکار و جشن خانه سینما در این است که جایزه‌ها براساس رأی صنوف سینمایی تقسیم می‌شود، اما در هالیوود به دلیل قدرت آکادمی اسکار، همه جوایز سینمایی تحت تأثیر اسکار قرار می‌گیرند، اما در ایران به رغم اینکه تعداد جشنواره‌ها و جوایز سینمایی کم نیست، جشن خانه سینما نتوانسته به عنوان نقطه اوج جوایز و جایزه پایانی فیلم‌های اکران شده به حساب بیاید. نکته‌ای که شاید ریشه آن در همان اختلافات داخلی و بحث قدیمی اینکه چه کسی در رأس قدرت خانه سینما باشد، برمی‌گردد.

■ **سرخپوست فیلم محبوب خانه سینما**

فیلم سینمایی سرخپوست در جشنواره فیلم فجر زیر سایه آثاری چون «متری شش و نیم» و «شبی که ماه کامل شد» قرار گرفت. در اختتامیه جشنواره فجر تصور بر این بود که «سرخپوست» جوایز مناسبی می‌گیرد، اما این اتفاق نیفتاد. با این حال جشن خانه سینما نگاه ویژه‌ای به این فیلم داشت. جایزه بهترین فیلم جشن بیست و یکم خانه سینما به سرخپوست رسید. نوید محمدزاده، بازیگر این فیلم نیز جایزه بهترین بازیگر نقش اول مرد را گرفت و بهترین جلوه‌های ویژه بصری و جایزه بهترین فیلمبرداری نیز نصیب سرخپوست شد. در این شب فیلم «تنگه ابوقریب» نیز در کنار سرخپوست جزو موفق‌ترین‌های جشن بود.

■ **ناگهان جایزه به شهردار!**

بهروز حناچی پیش از آنکه شهردار تهران شود، تهیه‌کنندگی مستندی با عنوان «زمستان است» را برعهده می‌گیرد. این مستند درباره خیابان لاله‌زار تهران است که بعد از سه سال آماده شد و در جشن خانه سینما جایزه بهترین مستند را گرفت. حناچی بعد از دریافت جایزه خانه سینما گفت: «فیلم «زمستان است» از آنجایی ساخته شد که من در سفری به خیابان استقلال ترکیه رفتم و به این نتیجه رسیدم که این تجربه را تکرار کنم؛ چراکه ما هم خیابان لاله‌زار داریم که قدیمی‌ترین خیابان تهران است.» پیش از این اعلام حضور مستندی به تهیه‌کنندگی بهروز حناچی در جشن خانه سینما انتقاداتی را به وجود آورده بود که بر این مبنا خانه سینما به خاطر جایگاه حقوقی حناچی فیلم وی را در فهرست نامزدهای خود قرار داده است.

■ **جشن همراه با حاشیه**

جشن‌های خانه سینما همیشه همراه با حواشی بوده است؛ حواشی که امسال پیش از آغاز جشن شروع شد و بلیت‌های جشن خانه سینما که معمولاً اهدایی است در سایت‌های فروش اجناس دست دوم با قیمتی ما بین ۲۰۰ تا ۵۰۰ هزار تومان به فروش گذاشته شد. مازیار میری، مدیر اجرایی جشن خانه سینما از پیگیری حقوقی این ماجرا خبر داده است. از حواشی شب اجرای جشن نیز می‌توان به حضور پررنگ افراد سینمایی اشاره کرد. برگزارکنندگان جشن از عادل فردوسی‌پور، مجری ورزشی که هیچ ربطی به سینما ندارد برای اهدای جایزه بهترین بازیگر نقش اول مرد دعوت کردند. برگزاری جشن تولد برای پریناز ایزدیار نیز می‌تواند یکی دیگر از حواشی جشن باشد.

روایت خواننده بختیاری از تیتراژ بانوی سردار

بی‌بی مریم بختیاری نماد عرق ملی، تعصب و شجاعت است

خواننده تیتراژ سریال تلویزیونی «بانوی سردار» ضمن اشاره به نحوه حضورش در این مجموعه داستانی، بی‌بی مریم بختیاری را نماد عرق ملی، تعصب و شجاعت توصیف کرد.

کوروش اسدپور، آهنگساز، خواننده و پژوهشگر صاحبنام موسیقی بختیاری در گفت‌وگو با مهر ضمن اشاره به نحوه حضورش به عنوان خواننده تیتراژ در سریال تلویزیونی «بانوی سردار» توضیح داد: روزگاری کسی از اسطوره مقاومت و پایمردی مردم ایل بختیاری خبری نداشت تا اینکه از ۲۰ سال پیش، شرایط به‌گونه‌ای فراهم شد تا بسیاری از شاعران، نویسندگان و هنرمندان مطرح از جمله پریچهر سلطانی کتاب «سردار بی‌بی مریم بختیاری سردار آزادگی» را منتشر کند و فضایی را فراهم آورد تا مردم با یکی از شخصیت‌های مهم تاریخ کشورمان آشنا شوند. وی افزود: البته من از مدت‌ها قبل از انتشار کتاب، آلبوم «ذله» را منتشر کرده بودم که یکی از آثار این آلبوم ترانه‌ای با موضوع «بی‌بی مریم» بود. خوشبختانه این آلبوم و قطعه که محتوای کلی آن درباره زنان غیور ایل بختیاری بود با استقبال مخاطبان روبه‌رو شد. اتفاقاً به گفته خانم سلطانی، یکی از انگیزه‌هایی که برای ایشان در تألیف کتاب ایجاد شد، گویا همین ترانه‌ها بود که برای من افتخار است.

این خواننده باسابقه بختیاری ادامه داد: پس از اینکه سریال «بانوی سردار» توسط آقای پرویز شیخ‌طادی ساخته شد، تماس‌هایی از طرف مدیریت صداوسیمای استان چهارمحال و بختیاری داشتم که پیشنهاد دادند تیتراژ سریال به خوانندگی بنده صورت گیرد. من در ابتدای ماجرا نپذیرفتم، اما با توجه به مذاکراتی که برای این فعالیت با من صورت گرفت، متقاعد شدم که تیتراژ کار را بخوانم. من هم با تکیه بر همین موضوع و تجربه آلبوم «ذله»، قطعه «بی‌بی مریم» از همین مجموعه را انتخاب و دوباره آن را بازخوانی کردم. خوشبختانه گویا تیتراژ سریال بانوی سردار مورد توجه مخاطبان قرار گرفته است.

اسدپور تصریح کرد: بی‌بی مریم برای مردم بختیاری اسطوره‌ای فراموش نشدنی است که آوازه‌اش در عرق ملی، تعصب به قوم، شجاعت و مواردی از این دست، نه‌تنها در ایران که در بسیاری از ممالک اروپایی هم مورد توجه قرار گرفته است، به طوری که او در خاورمیانه تبدیل به نامی شده که تا مدت‌ها مورد احترام همه بود. بنابراین فضای موسیقایی کار نیز به سمتی رفت که به سهم خود تلاش کند تا این ویژگی‌های انسانی در قالب تیتراژ نیز وجود داشته باشد و ترانه «بی‌بی مریم» گامی در راستای چنین هدفی بود. این خواننده موسیقی بختیاری در بخش دیگری از صحبت‌های خود عنوان کرد: به طور حتم بنده به عنوان یک بختیاری ممکن است انتقاداتی به سریال بانوی سردار داشته باشم که از آن جمله می‌توان به طراحی لباس سریال در برخی وقایع تاریخی اشاره کرد که جای تأمل بیشتری دارد.

تلویزیون

اسماعیل امینی مطرح کرد

چیزی که به‌عنوان استندآپ کمدی به خورد ما می‌دهند!

اسماعیل امینی با اشاره به اینکه متأسفانه فکر می‌کنیم هر چیزی که مال دیگری است، می‌توانیم به آن بخندیم، این موضوع را غیراخلاقی و غیرهنری دانست و گفت: این چیزی است که به عنوان استندآپ کمدی به خورد ما می‌دهند و رادیو و تلویزیون هم به آن دامن می‌زند.

نشست طنز «شکرپاره» با اجرای صابر قدیمی و با حضور چهره‌های حوزه طنز مانند ناصر فیض، اسماعیل امینی و رضا رفیع در باغ هنر، ساختمان شعر و ادبیات برگزار شد. اسماعیل امینی در این مراسم عنوان کرد: مسیر طنز مسیر سختی است که طی قرن‌ها به اینجا رسیده و هنوز دعوا بر سر این است که ما به چه چیزی می‌خندیم و چه چیز می‌تواند دستمایه طنز باشد. متأسفانه فکر می‌کنیم هر چیزی که مال دیگری است می‌توانیم به آن بخندیم، مثل اینکه من در شهر زندگی می‌کنم و دیگری در روستا. من باهوشم و دیگری کندذهن و امثال اینها. باید بگویم که همه اینها غیراخلاقی و غیرهنری است. این چیزی است که به عنوان استندآپ کمدی‌ها به خورد ما می‌دهند و رادیو و تلویزیون هم به آن دامن می‌زنند. به‌جد تقاضا دارم که اینگونه شوخی‌ها را از طنز نوشتن کنار بگذارید.

این طنزپرداز افزود: بیماری‌های روحی مثل دروغ، خست، حسادت و غیره می‌تواند در معرض شوخی قرار بگیرد. در واقع ما با افراد شوخی نمی‌کنیم، بلکه با تیپ‌ها شوخی می‌کنیم. متأسفانه در فضای مجازی اینگونه طنزها رایج شده و سوژه کل رادیو و تلویزیون هم همین است. با سیاست کاری نداشته باشید.

امینی با اشاره به ظرافت طنز گفت: در مطبوعات چندان توجهی به ظرافت طنز نمی‌شود. ذائقه عمومی نباید برای شعر طنز اهمیتی داشته باشد.

رئیس سازمان سینمایی:

پروژه‌های سینمایی هم باید شفاف‌سازی کنند

■ سیدمرتضی ذاکر

شفافیت امری دو طرفه است و این نکته اشتباه است که فقط از دستگاه‌های حکومتی انتظار داشته باشیم همه ضوابط و مکاتبات خود را منتشر کنند.

حسین انتظامی، رئیس سازمان سینمایی روز گذشته درباره پول‌های کثیف و اینکه از کجا وارد سینما شده‌اند، گفت: شفافیت امری دوطرفه و این نکته اشتباه است که فقط از دستگاه‌های حکومتی انتظار داشته باشیم همه ضوابط و مکاتبات خود را منتشر کنند، اما وقتی جواب می‌دهد که ترکیب دوطرفه‌ای باشد، بدین معنی که فعالان صنفی در امر سینما، احزاب و رسانه‌ها اعلام کنند که مخارج خود را از کجا آورده‌اند و این امر در همه‌جا مرسوم است. به عنوان مثال، کاندیداها اعلام کنند چقدر هزینه انتخاباتی‌شان شده است و چه کسانی کمک کرده‌اند. اینها مواردی است که باید فهرست آنها اعلام شود. یک پروژه سینمایی باید هزینه‌ها و درآمدهای خود را اعلام کند تا تبدیل به یک مطالبه عمومی شود، در این زمینه کارهای خوبی در خانه سینما انجام می‌شود و اینها یک بحث‌های صنفی است.

انتظامی درباره پولشویی در سینما و شبکه نمایش خانگی بیان کرد: ما متخصص این امر نیستیم و مراقبت می‌کنیم تا تحت تأثیر شایعات قرار نگیریم. برای شفاف‌سازی که امری دو طرفه است و با خودمان آن را شروع کرده‌ایم، برای شبکه نمایش خانگی هم برنامه داریم. هدف اصلی از رده‌بندی سنی بهداشت روانی جامعه و کودکان و نوجوانان است که هرچه بتوانیم خانواده‌ها را هوشیارتر کنیم، موفق‌تر خواهیم بود.

رئیس سازمان سینمایی همچنین در پاسخ به این سؤال که چرا شفافیت مختص به انتشار صورت‌های مالی شده و در بخش‌های دیگر شاهد شفافیت نیستیم، گفت: شفافیت یکی از رویکردهای وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی است که وقتی می‌خواستند رأی اعتماد بگیرند، چند رویکرد داشتند که یکی از آنها بحث شفافیت است. در حال حاضر هم وزارت فرهنگ اسلامی نسبت به سایر دستگاه‌ها از نظر شاخص‌های شفاف‌سازی جلوتر است البته هنوز برای رسیدن به نقطه ایده‌آل فاصله داریم. این مدیر دولتی اظهار داشت: شفاف‌سازی هزینه‌های مالی یکی از شاخصه‌های شفاف‌سازی است، شفاف‌سازی، یعنی پیش‌بینی پذیری. یعنی قبل از اینکه به دستگاهی برای مجوز و حمایت مراجعه کنیم براساس ضوابطی که تعیین شده، حدس بزنید که با شما موافقت می‌کنند یا نه و در عین حال برای رقیب خود هم که شرایط مثل ما دارد هم پیش‌بینی کنیم و ببینیم نتیجه یکی است.